
Obsah:

Úvod - De Guaita na prahu tajemství (Milan Nakonečný)	7
Hermetické společnosti. Vymezení tématu	11
Upozornění pro druhé vydání (1890)	25
Slovo editora ke třetímu vydání	27
Předmluva	29
Magická syntéza. - Zákon života, do něhož vnáší rovnováhu svatební boj protikladů. - Příčinnost ve třech světech	29
Předmět těchto esoterických studií. - Totožnost okultních doktrín v rozdílných symbolikách. - Pronásledování namířená vůči adeptům. - Vláda Boha	30
Esej o prokletých vědách - Na prahu tajemství	32
Chrám tajemství. - Emblematická sfinx a její hádanka. - Odpověď neznámého. - Had geneze a drak střežící práh (Zanoni) symbolizují totéž. - Nebezpečí okultismu: Neopatrné provozování obřadné magie. - Nekropole vysokých věd	32
Podstatné vlastnosti zasvěcence. - Šarlatáni a falešní adepti. - Pronásledování mágové a proč. - Alchymie v posouzení pana M. Berthelota z Institutu	34
Rozdíl mezi magií, matkou všech náboženství a babičkou všech filosofii, a čarodějnictvím, které je morem národů. - Čarodějové a čarodějnice starého světa. - Kanidiiny čarovné nápoje; Kirké a Médea. - Empusy a vampíři	36
Nádhera starodávné magie. - Poslání Židů od Saint-Yvesa. - Ramův cyklus a Říše Skopce. - Výčet hlavních lámických měst	37
Převedení magického kněžství. - Zhroucení původní hierarchie	

a zmaterializování esoterického učení. – Proroctví Thotha – Herma Trismegista. – Texty připisované Hermovi. – Příčiny modloslužebnictví. – Ortodoxní svatyně. – Mahatmové, <i>Theosofista</i> a knížka M. Dramarda	39
Společenský úpadek za Mojžíšova života. – O několik století dříve Boží synové Krišna, Zarathuštra a Fo-hi se usilovně snažili vrátit původní syntézu	41
Tajemství božského Tetragramu. – Zarathuštrův dualismus je jen zdánlivý. – Mithras-Mithra, princip rovnováhy. – Šalamounova pečeť a Fo-hiho Pentakl	42
Mojžíš a izraelská teokracie. – Mojžíšovy spisy a jeho génius. – Mojžíš a Šalamoun. – Ježíš Kristus přichází, aby obnovil Mojžíšův zákon; nahrazuje zašlý závoj semitských zjevení. – Autorovy osobní výhrady.	
Stoupenci pohanství staví proti Kristovi Simona Thaumaturga a Apollonia z Tyany. – Apolloniovo evangelium prostředkované Philostratem. – Julián Moudrý a agónie starého světa	43
Magie v Řecku; její estetický charakter. – Orfeus, Mojžíšův současník. – Káže evangelium Kráasy. – Amphion. – Kabalisté Pythagoras a Platon. – Novoplatonikové: kompromis mezi platónskou filosofií a křesťanským esoterismem. – Porphyrios a Jamblichos	44
Církev ztrácí esoterickou tradici. – Klíč dobra a zla. – Přetvářka disidentských gnostiků. – Jejich odsouzení. – Anatémy církve proti magii. – Opovržlivá vyjádření biskupa Sinézia. – Papežové a tradice. – Čarodějnictví a Svatý stolec: <i>Enchiridion</i> Leona III. a <i>Honoriův grimoár</i>	45
První kacíři jsou čarodějové: Montan, Manés, Arius. – Apuleiův <i>Zlatý osel</i> a bajka o <i>Psyché</i> . – Ovidius a <i>Metamorfózy</i> . – <i>Vergilius</i>	46
Dva zasvěcení vládci v Římě – Numa Pompilius a Julián. – Galové a jejich druidové	47
Divotvorci a čarodějové ve středověku. – Karel Veliký zakládá <i>Svatou Fému</i> ; pochybná spravedlnost svobodných soudců. – Poprava vévody Frederika Brunšvického odsouzeného velimským tribunálem	47
Čarodějové a sabat. – Sabat zločinecký, sabat -záminka. – Zločiny Gillese de Laval, maršála z Retz. – Magnetismus a čarodějnictví. – Kouzelné nápoje a jedy. – Monománie tajemství ve středověku. – Tajné společnosti: templáři, neznámí filosofové, rosekruciáni a svobodní zednáři. – Nové zednářství, druhořadé a špatně kopírující zednářství původní. – Ashmole	48

Po zániku velkých iniciačních škol se objevují odborníci. – Rozdělení magie do tří okruhů: vědy metafyzické, vědy věštecké a vědy hermetické. – Soudržnost starobylé syntézy	49
Okultní vědy ve středověku; Zedéchias a umění kouzel: astrální fotografie. – Rabín Jéchielé a jeho magický klíč: děsí své nepřátele elektrickými výboji. – Albert Veliký a <i>malý Albert</i> . – Alchymisté Raymond Lulle, Bernard le Trévistan a Basilius Valentin. – Nicolas Flamel a existence Kamene mudrců	50
Opat Trithemius a jeho žák Cornelius Agrippa; jejich skutky. – Paracelsus, univerzální magnetismus a sympatická léčebná metoda. – <i>Chemická cesta</i> . – Přeceněný Mesmer. – Van Helmont a magnetismus. – Khunrath a jeho kniha, jsou v něm dva lidé: pozitivista a mystik. – Khunrath alchymista. – Cardan. – Postel. – Oswald Croll; Gaffarel si vypůjčuje z jeho Knihy podpisů. – Knorr von Rosenroth a jeho nedocenitelná <i>Odhalená kabala</i>	51
Narůstá počet adeptů. – Sendivogius a Philalethos. – Prezident d'Espagnet. – Jakub Böhme, posmrtný mistr Saint – Martina. – Díla tohoto theosofa. – <i>Božská filosofie</i> od Kelepha ben Nathana	53
Záhadné bytosti v 18. století: Saint-Germain, Mesmer, Cagliostro, Lavater a Swedemborg. – <i>Zamilovaný ďábel</i> od Jacquesa Cazotta. – Cazottova smrt. – Delormel záhadně popraven jako krivopřísežník a zrádce	54
Fabre d'Olivet; jeho génus a jeho dílo. – Jeho pronásledování Napoleonem. – Uveřejňuje ráz na ráz: <i>Poznámky o smyslu sluchu</i> . – <i>Zlaté Pythagorovy verše</i> . – Co je to <i>Obnovený hebrejský jazyk</i> . – <i>Filosofické dějiny lidského rodu</i> a doktrína tří principů. – Společenské využití tohoto učení. – Nevydané komentáře k Mojžíšově <i>Cosmogonii</i> : Kain Fabrea d'Olivet může zastoupit toto dílo, jehož rukopis se kamsi zatoulal	55
Restaurace a polovičatý mysticismus fourrieristů a saint- simonistů. – Otec Enfantin a Victor Considérant	56
Smělí hledači v 19. století. – Wronski, Ragon, Louis Lucas, Lacuria	56
Příchod dokonalého mistra. – Génus a dílo Eliphase Léviho; pocta prokázaná tomuto úžasnému a neznámému muži	56
Saint-Yves d'Alveydre a jeho synarchie. – Výklad k pojmu tři rady. – Synarchie ve srovnání s Eliphasovým učením. – Obě tyto teorie jsou úžasně kabalistické	57
Filosofický úpadek naší doby. – Rozdrobení tkvící	

v analytické metodě. – Okultní romanopisci. – Josephin Péladan a jeho dílo; formuluje jako jistou vědu to, co Balzac (<i>Louis Lambert, Séraphitus, atd.</i>) vycítil intuitivně	58
Dílka vévodkyně z Pomaru	59
Všechno se změnilo od prvního vydání této knihy:	
okultistů přibývá; cesty vysoké vědy se otevírají	59
Theosofická společnost a její rozšíření. – Chvála paní Blavatské jakožto spisovatelky; pomluvy namířené proti ní. – Její dílo: <i>Odhalená Isis a Tajná doktrína</i> . – M. Gaboriau a Lotus. – Sinnett a jeho <i>Esoterický buddhismus</i> . – Pánové Soubba Rao, Hartmann a Amaravella. – <i>Theosofická revue</i> komtesy d'Adhémar	59
Dva noví kabalisté: Alber Jhouney a Papus. – Papusova díla; ve velké míře přispěla k rozšíření okultismu. – Jeho základní pojednání o <i>okultní vědě</i> je vynikající gramatikou magie. – Jeho monumentální dílo o tarotu mu zajišťuje nezadatelné místo mezi klasiky okultismu	60
Vývoj esoterismu v pojetí současníků. – Theosof F.-Ch. Barlet. – <i>Velcí zasvěcenci</i> od M. Schuré. – Zasvěcení kněží, kanovník Roca a rosekrucián známý pod jménem Alta. – <i>Teorie povah</i> od pánů Poltiho a Garyho	61
Heterodoxní diecéze zpopularizovaného okultismu: magnetizéři a spiritisté. – Magnetizéři, často opravdoví vědci, nejsou přesto zajedno v otázce principu jejich umění. – Magnetiséri psychologové a magnetiséri fluidisté od Mesmera k Dupotetovi	62
Otevřme opravdu nutnou vsuvku. – Obecná teorie světla. – Velké tajné společnosti. – Nutné zkoušky; odpověď nově přijímaného člena na otázku, jež je mu kladena: Co chceš od nás? Uvidět Světlo! – Světlo je jedinečná substance, tvrdí mistři. – Čtyři neobyčejné projevy světla. – Světlo je ústředním bodem kosmické syntézy. – Velké Arkánum ve smyslu přirozeném nebo pozitivním není nic jiného než věda o jeho nasměrování. – Světlo je androgynní: Ód, Ób, Ór. – Síra, rtuť a sůl alchymistů. – Zhušťování Světla a tvoření hmotných těl	63
Slepota vědců, kteří popírají Světlo jakožto univerzální fluidum	65
Formování člověka podle mistrů: tělo, duše duchovní a tvárný prostředník (zprostředkovatel). – Podstata tohoto prostředníka neboli astrálního těla. – Vhodně uplatňován, stává se nástrojem všech takzvaně zázračných jevů. – Jak? – <i>Konfigurativní</i> charakter astrálního Světla. –	

Fantómy a somnambulická extáze. – Co jsou <i>elementární duchové</i> . – Jak je okultista ovládá a řídí	65
Mesmerovci pouze tušili tuto velkou zásadní teorii světla. – Kdyby byli konzultovali <i>Tarot</i> , byli by se z něho možná poučili o této důležité otázce. – Jediný magnetizér zasvěcený v této teorii madame Mondová	66
Abbé Faria, vynálezce <i>sugesce</i> . – Angličan Braid se spokojuje tím, že překřtí <i>magnetismus</i> , který se stane <i>hypnotismem</i> . – Vědátoři, kteří neměli dost anátémat pro magnetismus, přijímají hypnotismus. – Nepopiratelná hodnota školy v Nancy, založené doktorem Liébeaultem	66
Nezrodil se spiritismus z falešné interpretace kabaly, kterou šířili prostí lidé? – Směšné stránky spiritismu	67
Nadpřirozeno neexistuje; – Přirozený zákon, který řídí jevy astrálního fluida, je mnohem úžasnější než veškeré dábelské fantasmagorie	67
Svět, který používá tajemství fluidické magie kolektivně a v zájmu zla, je svět prokletý, který může smést jen vpád barbarů. – Existují fatální vědy. Symboly Endimiona a Phoebé. – Zakázané ovoce Geneze	67
Tyto stránky jsou jakýmsi úvodem k pozdějším pracím.	68
Sursum corda! Silní musejí vystoupit po Jákobově žebříku, aby se nechali vysvětit ve světě nadsmyslovém, a odtud sestoupili, zářící, ke svým světským bratrům, občanům světa vnímatelného. – Ač se stali dětmi Nebes, tyto vyvolení nezůstávají o nic méně syny země: nechť se střeží na to zapomenout!	68

Příloha I.

Amphitheatrum sapientiae aeternae od Khumratha	75
Poznámka ke Khunrathovu Amfitheátru sapientiae	
Význam této knihy. Bývá často nekompletní v části ilustrací (rytin). – Rozdělení díla. – Poznámka bibliofila G.-F. de Bura	75

Příloha II.

Analýza Růžového kříže podle Heinricha Khumratha	78
Poznámka k pentagramatické Růži-Kříži od Khunratha	
Záhady pentagramu. – Centrální bod, z něhož se odvíjí kruh. – Identita Slova a Adama Kadmoma. – Všechno vychází z Něho a nic není mimo Něho	78
Tři sféry <i>Ain-sof</i> , <i>Jošuach</i> a <i>Emeth</i> ; okultní podstata	

Otce a Svatého Ducha. – Revoluce <i>Jahuáh</i> . – Emblém holubice a Merkurova hůl patříci Hermovi	79
<i>Adam Kadmon</i> (neboli Slovo) vysílá skrze mračna <i>Acilutu</i> , deset sephirotských paprsků. – Zmnožení <i>Pentagramu</i> desítkou Sephirot: <i>padesát bran světla</i>	80
Emblém kříže ve středu <i>planoucí hvězdy</i> . – Rozpad <i>Iaoahu</i> , který se stává <i>Jeschouah</i> : nahrazení neblahé 5 blahodárnou 4. – $4+5=9$. – Číslo 9 je číslem člověka. – 9 sfér Růžového kříže	80
<i>Adamův</i> hierogram: 9 se uzavírá v 10. – Jód-hévé a Adam-hévé. – <i>J-ah</i> a <i>Adam-ah</i> . – Čtvernost <i>Merkaby</i> a šestičlennost <i>Bereshitu</i> (poznámka)	87
Tajemství <i>šinu</i> , který spojuje dva kusy rozpadlého <i>Iahoah</i> . – Pád a vykoupení. – Čísla 5 a 4 podle Saint-Martina. – 5, emblém pádu, je rovněž symbolem vůle, faktoru reintegrace rozdruženého člověka v božské jednotě. – Relativní a dočasný charakter Zla	81
Sefíry, božská jména, která jim odpovídají. – Běžný esoterický smysl těchto hierogramů	82
1. přehled kabalistických spojení	82
Sefíry a andělské sféry. – Andělé v kabale. – <i>Jákobův žebřík</i> . – Andělé řídící, zjevující ustanovení zákona	83
Vznik symbolických písmen svaté abecedy: rodí se z kontrastu stínu a světla	85
2. přehled kabalistických spojení	83
3. kabalistický přehled: sephiroty seřazené do tří trojností	86
Výklad tří trojností. – <i>Malkuth</i> shrnující a dokonalá syntéza Sephirot, k níž <i>Keter</i> je syntézou zárodečnou a potenciální	87
Dogmatická hutnost této noticky. – Kabala má své rovnice jako algebra; je to jazyk, který se dá naučit. – Praktická užitečnost tohoto způsobu reprezentace theosofických tajemství	87

Příloha III.

Analýza Androgyna podle Heinricha Khumratha	90
Stručně k velkému Androgynovi Khunratha	
Je to hermetický neboli alchymistický pentakl, ale přístupný rovněž interpretacím ve smyslu psychologickém a metafyzickém. – Papus nám předloží čistě alchymistický význam	90
1. – <i>Pozitivní smysl emblému (od Papuse)</i> . Kámen mudrců není klamnou nadějí; existují o něm reálné důkazy. – Nesrozumitelnost jazyka mistrů; důvod této nesrozumitelnosti. Mnohými z nich není nic jasněji popsáno než právě následnost chemických operací; ale všichni skrývají název základní suroviny a podstaty tajného ohně	91

Transfigurace hmoty ve vejci Athanoru. – Posloupnost barev a solárního spektra. – Jevy čistě fyzické	91
Tři kruhy. – Chaos: první kruh je figurativní, znázorňuje hlavu havrana. – Rébis: druhý kruh odpovídá bílé zemi pokryté listím; ontologické složení každé bytosti. – Azoth: třetí kruh je kruhem ohně mudrců. – Různé definice od Pernetiho	92
Trojúhelník Elohim symbolizuje dokonalý Kámen mudrců	94
<i>Komparativní smysl emblému.</i> – Androgyn znázorňuje vládu lidí v její syntéze. – Rozdružení Adama. – Aiša, vůle, ústí v Hévě, zhmotněném životě, jejímž manželem se Adam stává po svém pádu	94
Kruh, čtverec a trojúhelník; hieroglyfická spojení. – Adamitská trojnost uvězněná ve čtvernosti prvků. – Duše roztržená čtyřmi různě působícími silami elementární přírody se inkarnuje do podoby lidské, pokud zůstává vítězná. Pokud nikoliv, stane se elementárem, nebo upadne k nižším mocnostem. – Spermatozoáry a dveře objektivní existence.	95
Sféra Hylé; vláda chaosu; materiální geneze. – Involuce a evoluce. – Vykoupení. – Poznámka k vykoupení minerálnímu, vegetativnímu a animálnímu. – Jak se vědomí postupně probouzí v průběhu evoluce?	95
Pozemský společenský stav, rodina a láska. – Okultní důležitost lásky ve vztahu k jednotlivcům i kolektivitám. – Atavismus. – Milosrdenství, sublimovaná forma lásky, působí v zájmu reintegrace rozdruženého člověka	97
Láska, třetí osoba adamitské trojice. – V božím světě, láska je svatým duchem; v kosmickém světě se manifestuje přitažlivostí. – Khunrathův Fénix symbolizuje lásku	97
Výklad androgynické figury. – Adeptova moc nad fluidickými silami. – Nefeš-ha-Chajah, Azot a Jónah	98
Trojúhelník Aurim je manifestací božského ohně, Esch, výchozí bod involuce, bod návratu z univerzální evoluce	99
3. – <i>Nejvyšší smysl emblému.</i> – Nesdělitelný tetragram. – Ain-sof a jeho skvostný závoj, který je Esch. – Tajemství Slova, jednota ducha čistého a duše živoucí univerzální. – Jod, Jah a Jaho.	99
Použití hierogramu Agla na pentakulární figuře Velkého Androgyna	100
Příloha IV.	103
Proslov pro zasvěcence pronesený v martinistické lóži III. stupně	
Každý zasvětitel S. I. může vytvořit skupinu, pro niž je intelektuálním otcem. – Všechna přesvědčení jsou přijatelná,	

svoboda martinistů je vždy respektována; láska k bližnímu je jediným zákonem, který je jim předepsán. – Všechna velká náboženství jsou založena na altruismu a solidaritě. – Písmo a duch tajemství	103
Martinistické učení je přesné, ale základní. – Okultní vědu nelze předat v nějakém proslovu; každý ji musí evokovat, vytvářet sám v sobě	104
Jen krátce: Klíč magické syntézy. – Absolutno je nevyslovitelné, nepředstavitelné, nepochopitelné. – Androgynická dyáda; tajemství Slova. – Slovo, to je univerzální Adam před svým pádem. – Adamův pád; Nachaš a princip involuce. – Božská jiskra postupně ztemňuje a padá do hmoty, kterou proniká, zpracovává, převrací. – Evoluce začíná způsobem vzestupným: v plánu fyzickém je to odraz involutivního pohybu uskutečňujícího se v plánu astrálním. – Jak to, že je evoluce univerzálním vykoupením ducha? – Velké Dílo člověka	105
Stejnorodost univerzálního Adama; zvratnost štěstí a utrpení. – Návrat zmnoženého člověka do jednoty. – Všemohoucnost v bohu: nirvána.	106

Příloha V.108

Poznámky k Extázi

Meditace okultistických děl není pro zasvěcení dostatečná. – Je třeba podstoupit dobrodružství při dobývání pravdy, člověk sám a ve světě neviditelného. – Několik stupňů jasnovidnosti; vícero iluzivních oblastí. – Různí jasnozřivci. – Zasvěcovací reintegrace	108
108 Geniální člověk je jen intuitivní a spontánní adept, nadaný zvláštními vlastnostmi estetické transpozice: tyto vlastnosti rozhodně nelze získat. – Stát se uměle géníem. – Bůh sestupuje ke geniálnímu člověku, adept vystupuje k bohu	109
Reintegrace zmnoženého člověka do božské jednoty. – Dva způsoby, aktivní a pasivní. – Pasivní způsob implikuje zřeknutí se vůle; aktivní způsob dodává vůli plamenný meč. – Příklad: Ježíš Kristus a Mojžíš. – Je dovoleno radovat se z pozemských iluzí? Radost	110
Aktivní reintegrace je jediná, která snese relativno. – Nebezpečí reintegrace způsobem pasivním. – Hrozba klášterů; její hluboký důvod. – Prubířský kámen sklonů k rozjímavému životu	110
Reintegrováný, jógin (jednotný v bohu); zasvěcenec Dvidja (dvakrát narozený); definice. – Dva stupně extaze aktivní. – Výstup v astrálním těle. – Odpovídající stupně ve způsobu pasivním	112
Hlas, který mluví uvnitř člověka. – Jak dosáhnout absolutna? –	

Já zjevující. – Duchovní opilost. – Cesta vedoucí k Ráji. –	
Neosobní mistr; Propast. – Hlas závratě.	113
Různé způsoby, jak evokovat Guru nejvyšších zasvěcení. –	
Pod jakým symbolem vyučují zpravidla díla vysoké vědy tomuto	
velkému arkánu. – Evokace nebeských inteligencí. – Příklady. –	
Obchodování s nejvyššími duchy a oslavenými dušemi: toto je	
zasvěcení jen druhého stupně. – Na třetím stupni se duchové	
ztrácejí, aby uvolnili místo duchu čistému. Všechny překážky mizí. –	
Text žida Abrahama	114

Příloha VI.117

Předmluva k románu Zanoni

Předběžné upozornění. – Zanoni a Bulwer Lytton, autor této	
rozsáhlé esoterické epopeje	117
Předmluva, přeložená z angličtiny	120
Poznámky. – Averroes a Paracelsus. – Stručně o Růžovém kříži:	
Paracelsova proroctví; Eliáš Umělec, atd. – Bringaret. –	
Glyndon, vyloučený čekatel adeptství. – Realismus a pravda. –	
Abbé de Villars, jeho zasvěcení, jeho tragický a tajemný konec. –	
Salamandry a Sylfidy, Elementálové. – Apollonius. – Sen, extáze	
a bilokace: tajemství astrálna. – Čtyři extatické vášně platoniků,	
podle Agrippy (Okultní filosofie): posílají je – 1) Múzy, –	
2) Dionýsos, – 3) Apollón, – 4) Venuše. – Komentáře. –	
Kryptografická tajemství	129